

VYPRAVĚJ

ÚVODNÍ SLOVO

Ve třetí řadě seriálu Vyprávěj se vracíme k rodině Dvořákově někdy v červenci roku 1977 a další osudy jednotlivých postav budeme sledovat až do let osmdesátých, a musím říci, že bude co sledovat, protože s kým zrovna nezatočila doba, s tím zatočil vlastní osud. Takže se opět necháme unášet příběhy, které psal nejen hlavní autor Ruda Merknér, ale částečně i život, kterým jsou inspirovány. Rozchody se budou střídat s návraty, štěstí s neštěstím, sympatie s antipatiemi, zloduch začne vypadat jako dobrák a naopak, no prostě jak to tak v životě bylo,

jest a bude - v našem případě ovšem zasazeno do koloritu konce sedmdesátých a do osmdesátých let minulého století. Mnozí diváci tak zavzpomínají na vlastní „dějiny“, kdy zakládali rodinu a prožívali své vlastní bouřlivé vztahy. To je to, co seriál odlišuje od dalších televizních ság a jeden z důvodů, proč se stal tak oblíbeným.

Loňský rok nám přinesl úspěch u diváků i ocenění dvěma cenami TýTý - cena za seriál roku a absolutní vítězství ve 20.ročníku této prestižní televiz-

ní ankety. Producenti seriálu obdrželi za Vyprávěj Zlatou nymfu na festivalu v Monte Carlu. A že to bylo ve velké konkurenci Tudorovců, Borgiů a dalších úctyhodných děl! Mohu to dosvědčit, protože krom fotografií a záběrů z oné události jsem měl nedávno možnost si onu sošku prohlédnout a dokonce si ji potěžkat. Laťka je tedy dosti vysoko, ale věřím, že všichni - autoři, producenti, herci, režisér, jeho štáb i dramaturgie a produkce udělali všechno, aby svému dobrému jménu dostáli.

Přeji seriálu další úspěchy a těším se na něj.

Aleš Ulm
šéfdramaturg ČT1

III. SÉRIE VYPRÁVĚJ - 26. DÍLŮ (OD ROKU 1977 DO ROKU 1989)

Třetí řada seriálu Vyprávěj se odehrává převážně v 80. letech, tedy v období tzv. „popové éry“, kdy frčí ramenní vycpávky, melíry nebo plíšňové kalhoty. Ve stejné době se zároveň objevují moderní výdobytky západních imperialistů a nezadržitelně se blíží čas videa a prvních počítačů.

A pokud se 60.léta nesla v duchu velkých změn a během těch 70.došlo ke stabilizaci a normalizaci společnosti, v 80. letech znovu dochází k uvolnění a naši hrdinové se ocitají na důležitých životních křižovatkách. A jsou to především právě jejich vzájemné vztahy, kterým dali tvůrci nových dílů významný prostor.

Karel a Eva řeší manželskou krizi, se kterou se po svém pokouší vypořádat i jejich pubertální syn Honzík. Tonda a Zuzka se dál snaží proplout nepříátelským režimem, zatímco Jana se pomalu zotavuje ze své nemoci a vrací se do práce. Prostor dostává i prominentní rodina Francových, která bude víc než kdy jindy ovlivňovat osudy hlavních hrdinů. Do děje se vracejí Ota Slaňoch, tentokrát jako majitel baru a diskotéky, a Kohoutek, který se věnuje dabingu videokazet.

A na co se můžete v úvodních dílech třetí řady těšit? Karel stojí mezi dvěma ženami a nedokáže se rozhodnout. Vrací se sice k Evě, ale jeho milostný

poměr s Kamilou pokračuje. Eva se vyspí s Jardou a neví, jestli o tom má říct Veronice. Lýtka se zapalují také malému Honzíkovi - začíná si všímat holek a společně s kamarádem Rostou provádí jednu výlomeninu za druhou. Babi prožívá chvilkové štěstí, když se jí podaří usmířit své syny Josefa, Radima a Mikuláše. Idylka ale končí v okamžiku, kdy se bratři pohádají kvůli maminčině závěti. Tonda chce koupit „indexové“ knihy a dostává se tak znovu na tenký let, zatímco Zuzka nastupuje jako výpomoc do školní družiny. Radim a Milada přinutí babi rozdělit majetek a plánovanou výstavbu rodinného domu nafouknou do obrovských rozměrů...

VYPRÁVĚJ

šéfdramaturg ČT1	Aleš Ulm
šéfproducent ČT	Martin Kopřiva
šéfdramaturg vývoje programu a nových formátů ČT	Petr Mühl
dramaturg ČT	Kateřina Rousová
pro Českou televizi vyrábí	Dramedy Productions
autor konceptu a producent	Filip Bobiški
vedoucí scenárista a vedoucí projektu	Rudolf Merkner
vedoucí výroby a producent	Petr Šizling
dramaturg	Marie Loucká
hudba	David Solař
střih	Emil Pawinger
kamera	Martin Schinabek
režie	Biser Arichtev

OBSAZENÍ

Eva - Andrea Kerestešová | **Karel** - Roman Vojtek | **Honzík** - Zdeněk Piškula | **Jana** - Veronika Freimanová | **Josef** - Svatopluk Skopal | **Zuzka** - Hana Vagnerová | **Tonda** - Míra Nosek | **Babi** - Nina Divíšková | **František** - Radoslav Brzobohatý | **Jarda** - Ondřej Veselý | **Veronika** - Alžběta Stanková | **Mikuláš** - Pavel Trávníček | **Radim** - David Prachař | **Milada** - Mahulena Bočanová | **Krber** - Martin Sitta | **Hora** - Tomáš Töpfer | **Věra** - Veronika Žilková | **Karpíšek** - Ján Jackuliak | **Mária** - Marta Sládečková | **Jája** - Zuzana Čapková | **Katarína** - Milena Minichová | **Kamila** - Zuzana Kajnarová | **Hynek** - Josef Polášek | **Alex** - David Kraus | **Iveta** - Jana Bernášková | **Kohoutek** - Jan Budař | **Ota Slaňoch** - Martin Zounar | **Scarlett Francová** - Zlata Adamovská | **Otec Jardy** - Zdeněk Žák | **Milena** - Marie Doležalová | **Ředitel školy** - Pavel Zedníček | **Peter** - René Štúr | **Paní Sovová**, maminka Tondy - Dana Syslová

NOVÉ ROLE/HERCI V TÉTO SÉRII

Honzík, opět nový herec - Zdeněk Piškula | **Lucinka**, nová herečka - Adéla Kunzová | **Rostá**, kamarád Honzíka, dětská role - Jakub Stádník | **Manželé Pelikánovi**, sousedé Karla a Evy | **Scarlett**, matka Jardy France (otec je vybrán již z minulé série - Zdeněk Žák) | **Irina**, Ruska, do které se zakouká Alex | **Jeník**, ředitel školy a otec Mileny | **Romana**, hospodářka, kolegyně Zuzky v nové práci | **Libuška Vlasáková**, učitelka, poradkyně a nová kolegyně Zuzky

LOKACE

Máchovo jezero, Senohraby, Říčany, Jestřebice, Mníšek pod Brdy, Rataje nad Sázavou, Nymburk, Koněprusy, Zákolany, Středokluky, Kořenov v Jizerských horách, Řitka u Prahy, Dobříš-Trnová a různá místa v Praze

FILIP BOBIŇSKI

V čem se bude třetí řada seriálu *Vyprávěj* lišit od těch předchozích? a na co naopak naváže?

Třetí řada přímo navazuje na předchozí řady seriálu a rozvíjí stávající osudy hlavních hrdinů. Nicméně tím, že se odehrává v jiném časovém období, bude se lišit jak v dobou ovlivněných zápletkách, tak i ve vnějších, tedy výtvarných prvcích seriálu. Série začíná v roce 1977 a končí na jaře 1989, takže jí říkáme „osmdesátková“. Objeví se typické atributy jako céčka, móda plíšňových džínů, ramenních vycpávek, kovodžínovina a podobné typické výstřelky. Vzpomeneme na spartakiádu, chmelové brigády, lampiónový průvod... Společensky a politicky se jedná o velmi zajímavé období. Po smrti Brežněva zemřeli rychle za sebou generální tajemníci ÚV KSSS až se do vedení dostal Michail Gorbačov. S ním přišlo postupné uvolnění a zavádění tzv. „přestavby“. Je velmi zajímavé sledovat tento proces zpětně. Tehdy jsme si nedokázali představit, že změny, po kterých jsme toužili, přijdou a pomůžou k pádu režimu. Nyní s odstupem času vidíme, že to byly postupné kroky, které nakonec vyústily v sametovou revoluci. Snažíme se to období opět vykreslit přes příběhy především rodiny Dvořáků, tak jak jej asi mohla vnímat běžná česká rodina, se všemi hezkými i špatnými vzpomínkami.

Které známé herecké tváře se objeví v nových dílech?

V této sérii se blíže seznámíme se zázemím Jardy France, jedné z hlavních postav seriálu, jejíž rodinu jsme ale doposud příliš nepoznali. Dostaneme se tak do prostředí prominentní „papalášské“ rodiny. Jsou to lidé, společenská vrstva, jejichž životní styl odpovídal tehdejšímu luxusu a byl výrazně jiný než

možnosti běžné rodiny, ačkoli se režim tvářil, že je „beztřídní“. Měli přístup k pracovním příležitostem, které nebyly pro všechny a tomu odpovídaly jejich daleko nadprůměrné příjmy, měli přístup k jiným informacím, jinému zboží a službám atd. Maminu Jardy France hraje nová tvář seriálu, paní Zlata Adamovská.

Další zajímavou postavou je postava ředitele školy, ve které bude jako výpomoc působit Zuzka (Hana Vagnerová). Hraje ho Pavel Zedníček a jde o velmi zajímavou postavu. Když je tento hrdina vyhozen z práce, provází západní turisty po Praze. A rád bych připomněl staronové tváře Kohoutka (Jan Budař) a Oty Slabocha (Martin Zounar), kteří dostanou v této sérii větší prostor. Tyto postavičky nás zavedou do, z dnešního pohledu, roztomile pitoreskního prostředí prvních veksláků a podvodníků. Ota Slaňoch bude mít jednu z prvních diskoték, Kohoutek bude mimo jiné dabovat první pašované západní videokazety, přes něj také vzpomene na první počítače, které se do Čech tehdy dostaly, atd. Herecky zajímavý je také výkon nového, staršího, Honzíka, kterého ztvárnil Zdeněk Piškula.

Jaké jsou vaše vzpomínky na osmdesátá léta?

Jsou to léta, kdy jsem chodil na základní školu. Komunisty jsme doma rádi neměli. Nejenže naši rodinu postihl režim v 50. letech, ale pamatuji si, jak jsem jako malý obdivoval katalogy západních výdobytků vědy a techniky či hraček, na které se umrněné socialistické hospodářství nezmohlo. Pamatuji si na stébáckou učitelku ruštiny, která nás špiclovala na hodinách ruštiny podivnými diskusními tématy typu „věříte v Boha?“. Pamatuji si, že jsme několikrát nedostali příslib – tedy de facto povolení k vycestování – do Jugoslávie. Pamatuji si, že když umřel Brežněv, tak mne nejvíc štkalo, že nedá-

vali Večerníček, protože byl státní smutek. Ale pamatuji si také svůj první – z Polska de facto pašovaný – počítač ATARI. Pamatuji si, jak jsme si jako děti užívali na kole v sídlištním lesoparku nebo jak jsme s rodiči trávili víkendy s windsurfováním. Takže je to prostě kus života, který jsme tehdy žili, jak nejlépe to šlo, a mám na něj spoustu krásných vzpomínek.

Seriál *Vyprávěj* vyvolal řadu celospolečenských diskuzí a nejinak tomu zřejmě bude také u nových dílů. Které názory vás zatím nejvíce zaujaly?

Podstatné asi je, že seriál tyto diskuse vyvolává, je to tedy asi téma, které diváky zajímá. Příběhy, které vyprávíme, jsou vždy ovlivněné subjektivními vzpomínkami těch, kteří je píšou, a každý si tu dobu pamatuje jinak. To dokládají i naše bouřlivé diskuse při tvorbě scénářů. Jsme více než 20 let po sametové revoluci a my chceme dělat moderní seriál evropského typu. Kritika padá často od lidí, kteří od veřejnoprávního seriálu očekávají, že bude velmi realistický, velmi vážně a dramaticky vyprávěný. Ale moderní seriálová narace i režijní vedení je odlehčené, nepředkládá divákům přesně definované černobílé dobro a zlo, v režii pak postavy často až karikované. My se snažíme vyprávět s lehkostí, civilně, pravdivě, ale k zábavnosti seriálu přispívá i určitá míra stylizace. Ta podporuje dobové prvky a jevy, které si všichni mohou pamatovat, ale ne všichni se s nimi museli potkat v takové koncentraci jako v retro seriálu. O to více nás těší, že si profesionalita řemeslného provedení seriálu všimla i mezinárodní porota televizního festivalu v Monte Carlu. Když jsem Zlatou nymfu přebíral, řekl mi předseda poroty Takis Candilis, významný evropský režisér a producent, že tak kvalitně a moderně udělaný televizní pořad z východní Evropy porota ještě neviděla.

BISER ARICHTEV

Dokáže vás práce na seriálu Vyprávěj i po těch letech ještě v něčem překvapit?

Vyprávěj je seriál, jehož děj se vyvíjí jako rodinná sága. Příběh české rodiny od roku 1964. První série (26 dílů: roky 1964–1973) byla bohatá na dějinné události 2. poloviny a hlavně konce 60. let. Byla to zajímavá doba nejen v tehdejší Českoslovenku, ale také ve světě. Sledovali jsme, jak se tyto události odrážejí v životech našich hrdinů a životě jejich rodiny. Natáčení se neslo v duchu těchto událostí a my jsme je zprostředkovaně prožívali, protože většina tvůrců i štábu tu dobu osobně nezažila.

Základ druhé série tvořily historiky ze života v Československu 70. let. Běžné věci, ale i nevšední historiky pamětníků. Zajímavé na této sérii – ale vlastně na celém seriálu – je, kolik jsme toho zapoměli. A také to, jak si lidé pamatují věci po svém. Je to tématem mnoha debat. Přitom absolutní většina historek byla skutečná a autentická. Nové pokračování seriálu je daleko osobnější a intimnější. Naši hrdinové zrají a přichází období nejen manželských krizí, ale i jiných životních peripetií. Jestli mě tedy práce na seriálu dokáže po těch letech překvapit? Ano. Příběhy jsou natolik poutavé, zajímavé a poučné, že mě stále baví. Taky mě baví, že se stále vyvíjejí a my, tvůrci i herci, s těmi postavami vlastně už několik let společně žijeme.

V čem bylo natáčení nových dílů zatím nejobtížnější?

Obecně je pro mě v celém seriálu nejobtížnější udržet dokonalou návaznost při budování dramatických oblouků postav. Vysvětlím vám to asi takto: 26 dílů seriálu – jedna série – se točí bezmála 1 rok.

Z hlediska finanční náročnosti se však netočí po jednotlivých dílech. V jednu chvíli tak máme roztočeno například 15 dílů, někdy i více. Točí se tedy na přeskáčku – podle prostředí, motivů, které máme zařízené jako filmové dekorace. V mnoha ohledech to připomíná klasické filmové natáčení.

Vyprávěj je seriál, jehož děj i postavy se neustále vyvíjejí, zrají. Každá série se odehrává na ploše několika let. Je proto velmi náročné udržet u herců správnou kontinuitu (návaznost) emocí, rytmu a mnoha dalších detailů, které utvářejí charakter jejich postav. Každá dějová linka musí být správně vystavěna a natočena, aby ji divák mohl spolu s hrdiny prožívat. V jednom díle jsou takové linky většinou tři – vzájemně propojené.

V tom je režijní práce na seriálu Vyprávěj asi nejnáročnější. Proto jej točím jako jediný režisér. Rozdělit takovou práci mezi více režisérů, jak je to u ostatních dlouho běžících seriálů běžné, by asi nebylo možné.

Jak často zasahujete do původního scénáře Rudolfa Merknera?

Mé zásahy do scénářů Rudolfa Merknera jsou minimální. Drobně upravujeme situace na podmínky dekorací nebo slovník některým postavám v závislosti na obsazení. Úpravy dialogů nebo škrty přímo na place děláme spíše výjimečně. Je to například v situacích, kdy hereckým projevem můžeme nahradit slova. V tom se s autorem shodneme. Oba raději vidíme herce hrát než zbytečně mluvit.

Jinak je potřeba říct, že scénáře, které máme k realizaci, jsou jedny z nejlepších současných seriálových scénářů u nás. Udržet poutavé vyprávění v takovém rozsahu je opravdu náročný scenáristický úkol. V případě Vyprávěj se daří ho velmi dobře plnit.

Mění se s přibývajícím seriemi Vyprávěj nějak váš pohled na to, proč je tento seriál tak úspěšný?

Osobně si myslím, že je seriál divácky úspěšný, protože je velmi lidský, laskavý. Postavy jsou citlivě propracované. Můžete v nich poznat souseda nebo známého. Příběhy jsou ze života. Objevují se v něm notoricky známé retro rekvizity a motivy. Je to přesně ono, dnes už známé, „listování rodinným fotoalbem“.

Z profesního hlediska je Vyprávěj především velmi dobrý seriálový produkt. Producenti Dramedy a Česká Televize nemohli v danou chvíli udělat lepší rozhodnutí. Retro je atraktivní. Vzpomínky na to, co jsme zažili, nás nikdy nepřestanou provázet.

Producenti Filip Bobinski a Petr Šizling jsou zkušenými seriálovými producenty. Vyprávěj to po předchozích úspěšných projektech jenom potvrzuje.

Když vyvíjíte seriál, musíte také zvažovat, s kým jej budete vyrábět. Spojením kreativních producentů, scenáristy a režiséra vzniká tým, který takový seriál musí úspěšně vést. Jsem rád, že v případě Vyprávěj se to podařilo. Nejen po profesní, ale i po lidské stránce. A to je myslím znát. Diváci dostávají moderní seriál, který znovu zvedá latku české seriálové tvorby výš. Jak po obsahové, tak po formální stránce. To potvrzují četná profesní i divácká ocenění.

RUDOLF MERKNER

Jak dlouho se rodil scénář ke třetí řadě seriálu Vyprávěj? Z kolika verzí jste vybíral tu finální?

Skoro přes rok a to nepočítám celkový vývoj linek seriálu před třemi roky, který trval rok a půl. Každý díl má čtyři až šest verzí. Je to „úmorná“ práce, ale moc mě baví. Ukazuje se totiž, že má smysl – divácký ohlas, tři ceny na letošním TýTý a ocenění z prestižního festivalu v Monte Carlu to jen potvrzují. To vás potom zase nakopne a máte chuť psát dál.

A na co se mohou diváci v nové sérii z let osmdesátých těšit?

Na své oblíbené hrdiny, kteří se dostali do doby, kdy se režim uvolňuje a ze západu k nám prosakuje řada věcí: první videa, pop kultura, džínová móda, mončičáci, zahraniční desky a především první počítače. Samozřejmě jsme nemohli opomenout ani smrt Brežněva, Černobyl, perestrojku, chmelové brigády, vojenské cvičení, spartakiádu a řadu dalších událostí.

Do jaké míry se do scénáře promítly vaše vlastní zkušenosti z této doby?

Moje prožitky a prožitky mé rodiny a známých výrazně prostupují celou třetí řadou. Osobní zkušenost bývá nejzajímavější a nejlepší. Diváci si toho vždycky všimnou a dokážou to ocenit. Za to jim moc děkuji.

Která událost vám dala při psaní nejvíce práce? Svedl jste v této souvislosti nějakou „slovní bitvu“ s režisérem?

Na scénářích nepracuji sám, je to týmová práce více než sedmi lidí. Nejvíc mi dává zabrat ověřo-

vání dobových detailů – všechno musí sedět. S režisérem ani s nikým jiným ze štábu pomyslnou „bitvu“ nesvádíme a jsem za to rád. Všichni se snažíme, aby byl výsledek co nejlepší. Takže velký dík patří také svým kolegům.

ROMAN VOJTEK

Na konci druhé řady seriálu Vyprávěj vrcholí krize v rodině Karla Dvořáka. Můžete alespoň naznačit, kudy se budou osudy jejích členů v nových dílech ubírat?

Jak říká klasik: my nesmíme ani naznačovat! Ale že jste to vy... Jak už to tak v životě bývá, i na Karla a Evu přišla manželská krize. Přece jenom jsme spolu už hezkých pár let. A každý z nás ji řeší trochu po svém. Mně cestu zkřížila krásná Kamila, což už diváci vědí. No a Evu čeká taky možná románek s jiným mužem. S kterým ale neprozradím, musíte se dívat. Ale myslím, že všechno dobře dopadne a že se třeba i jako rodina trochu rozrosteme (úsměv).

Na diváky tentokrát čekají osmdesátá léta. Jak na tuto dobu vzpomínáte vy osobně?

Já je miluji! V těchto letech jsem byl vzpurný puberták a zažíval všechna svá poprvé. Lásky, mejdany, kocoviny, diskotéky, čundry... Jen mě mrzí, že Karel Dvořák je už mužem ve středních letech, takže si neužiji tu nádherně příšernou módu!

Co vám dalo během natáčení nejvíc zabrat?

Spousta lidí si myslí, že to u natáčení seriálu vypadá tak, že až se všichni vzbudíme, sejdem se ve studiu a něco si natočíme. Maximálně ale tak pět hodin denně. Skutečnost je ale trochu jiná. Většinou máme nástup kolem sedmé, což znamená

vstávat tak v šest. Pak dvanáct hodin natáčíme, takže domů se dostanete někdy v osm. Rychle něco pojíst a pak už šupky učit se texty na další den. Samozřejmě to takto není pořád, ale občas se takovýchto dnů sejde víc za sebou, a to je pak paráda.

S Karlem Dvořákem jste strávil už víc než rok života? Jak vás tato role ovlivnila?

Tak to přidejte, ono to totiž hrozně letí. Natáčíme už tři roky! Je to poměrně dlouhá doba, ale Karla si s sebou po natáčení domů neberu. Takže si nemyslím, že by mě nějak ovlivnil. Je to přece jen role. Ale největší radost mám z toho, že jsem potkal spoustu zajímavých lidí, z nichž se někteří stali mými kamarády, se kterými po natáčení někdy zajdeme na skleničku (úsměv).

VERONIKA FREIMANOVÁ

Které zásadní události čekají na Janu Dvořákovou v nových dílech seriálu Vyprávěj?

To je otázka spíše na autory, nemám ještě všechny scénáře a nesmím moc prozrazovat. My se Svátou Skopalem spíš jistíme „dramatické“ dění okolo našich mladých. Jinak Janu samotnou čeká letní brigáda – sena. Honzík vyroste a půjde do tanečních a babi oslaví významné narozeniny.

Třetí série zavede diváky do let osmdesátých. Jak na tyto roky vzpomínáte vy osobně?

Pro mě osobně to byla rušná doba. Končila jsem konzervatoř a nastupovala do tehdy nejlepšího angažmá v Praze, do Činoherního klubu. Zároveň jsem se vdala, točila, ale politicky to šťastná doba nebyla.

Jaký je váš nejsilnější zážitek z natáčení nové série?

Je jich dost, například taneční, noví kolegové, štěstěna Bisera Arichteva, kterému takřka na minutu přeje letošní vrtkavé počasí, jízda na valníku, ale i poklidná atmosféra celého natáčení.

Proč je podle vás seriál Vyprávěj tak úspěšný? Které dosavadní reakce diváků či filmových odborníků vám udělaly největší radost?

Možná mám opravdu štěstí, ale ke mně doléhají jen ty dobré, kterých je hodně. TýTý mě překvapilo a kladná odezva pokračuje. Vyprávěj si našlo, zdá se, pevné místo, a lidi se na další díly těší. Co víc může celý tým chtít? Cena z Monte Carla, Objev roku pro Hanku Vágnerovou, Nejoblíbenější seriál, největší počet hlasů... My opravdu můžeme jenom děkovat.

MAHULENA BOČANOVÁ

Jaké životní zkoušky čekají na Miladu Dvořákovou v nových dílech Vyprávěj?

Bohužel osud své postavy daleko dopředu neznám a taky je nesmíme prozrazovat, aby se divák měl na co těšit. Rozhodně se z ní milé a sympatické děvče nestane, to můžu zaručit. Milada je skvěle napsaná záporná postava, a taková bude i dál.

Který okamžik z natáčení třetí řady seriálu jste si nejvíc užila?

Nejkrásnější jsou setkání s kolegy a kamarády, jejichž sestava je na tomhle seriálu fakt fenomenální. A to nemyslím jen kolegy herce, ale i realizační tým a štáb. Mě naplňuje profesně hlavně divadlo, ale na natáčení Vyprávěj se vždycky upřímně těším.

V čem pro vás mají osmdesátá léta, seriálová i ta skutečná, největší kouzlo?

Osmdesátá léta jsou moje mládí, jsem 67. ročník. Otřesná móda, blížící se pád komunismu, spousta nadějí, vizí a očekávání. Ale to jsem tak cítila já, Mahu. Milada rozhodně ne. Ta postava je mé duši na míle vzdálená, ale skvěle se mi hraje, jak to tak se zápornými postavami bývá.

Do jaké míry vám seriál Vyprávěj ovlivnil život?

Život mi seriál nezměnil vůbec. Já točím od dětství a na mou tvář už si lidé dávno zvykli. Nějaký masivní nárůst popularity nebo větší ztrátu soukromí jsem nezaznamenala.

ANDREA KERESTEŠOVÁ

Jaké nástrahy čekají na manželství Karla a Evy v nových dílech Vyprávěj?

Čeká je docela těžké období. Jejich životy se na nějakou dobu úplně změní a pro oba asi bude nejtěžší najít cestu zpátky k sobě a rozhodnout se, jaký bude jejich další společný život.

V čem má pro vás třetí řada seriálu největší kouzlo?

Třetí řada je taková víc dospělejší, vyzrálejší. Tedy aspoň já ji tak vnímám.

Který okamžik jste si během natáčení zatím nejvíc užila?

Užívám si každý den, ale nejlepší asi bylo natáčení na Máchově jezeře a na statku se spoustou zvířat. Mohla jsem tam krmit králíky, což mi připomínalo dětství...

Do jaké míry vás účinkování v tomto seriálu změnilo?

To je těžká otázka, každá řada mě mění. Měním se i v osobním životě, takže společně s Evou dospíváme. Je to takové zvláštní cestování v čase. Hraji něco, co jsem nikdy nezažila a najednou jsem starší o 10 let a mám téměř dospělého syna. Někdy je to pořádný úlet...

KAM1 00:15

© Česká televize 2011